

УКРАЇНА

(19) **UA** (11) **20399** (13) **U**
(51) МПК (2007)
G01N 1/00МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ
І НАУКИ УКРАЇНИДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ
ВЛАСНОСТІ**ОПИС
ДО ПАТЕНТУ
НА КОРИСНУ МОДЕЛЬ**видається під
відповідальність
власника
патенту**(54) СПОСІБ ВИГОТОВЛЕННЯ ТОНКИХ ШЛІФІВ ЗУБІВ**

1

2

(21) u200608799

(22) 07.08.2006

(24) 15.01.2007

(46) 15.01.2007, Бюл. № 1, 2007 р.

(72) Масна Зоряна Зеновіївна

(73) ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМ. ДАНИЛА ГАЛИЦЬКОГО

(57) Спосіб виготовлення тонких шліфів зубів, при якому зуб розпилюють, поверхню розпилу шліфують, фіксують на предметне скельце і зішліфовують виступаючу частину зуба, згідно з корисною моделлю, перед розпилом зуб вкривають шаром стоматологічної пластмаси «Протакрил». Це забезпечує створення захисного футляру по периметру зуба, який запобігає утворенню тріщин та виникненню зламів твердих тканин зуба, зокрема - емалі при шліфуванні.

Корисна модель стосується медицини, зокрема нормальної анатомії та гістології, і може бути використана для вивчення особливостей макро- та мікроструктури твердих тканин зубів.

Матеріалом для дослідження особливостей структури твердих тканин зубів є шліфи зубів різної товщини, виконані в сагітальній, фронтальній, горизонтальній та косій площинах. Відомий спосіб виготовлення шліфів, обраний прототипом, згідно з яким зуб розпилюють за допомогою ортопедичного диска на дві частини вздовж визначеної площини. Поверхню розпилу шліфують абразивними дисками різної зернистості (діаметр зерна поступово знижується) до максимальної гладкості і фіксують на предметне скельце. Частину зуба, що виступає над скельцем обережно зішліфовують широкими абразивними дисками та алмазною пастою. Готовий шліф накривають покривним скельцем [1]. Суттєвим недоліком цього способу є те, що при такому способі виконання тонких шліфів дуже часто порушується цілісність емалі, яка має високий ступінь крихкості - емаль вкривається тріщинами, фрагменти її відколюються, що значно погіршує якість та інформативність шліфів.

В основу корисної моделі поставлено завдання шляхом вдосконалення способу виготовлення шліфів забезпечити можливість покращання їх якості - збереження цілості всіх тканин та уникнення виникнення тріщин і зламів.

Поставлене завдання досягається тим, що у способі виготовлення тонких шліфів зубів, при якому зуб розпилюють, поверхню розпилу шліфують, фіксують на предметне скельце і зішліфовують виступаючу частину зуба, згідно з корисною моделлю, перед розпилом зуб вкривають шаром стоматологічної пластмаси «Протакрил». Це забезпечує створення захисного футляру по периметру зуба, який запобігає утворенню тріщин та виникненню зламів твердих тканин зуба, зокрема - емалі при шліфуванні.

Спосіб виконують наступним чином. Перед розпилом зуб вкривають шаром стоматологічної пластмаси "Протакрил" на 5-7мм товщини. Після застигання пластмаси її разом із зубом розпилюють і отримують дві половини зуба у протакрилових "футлярах". Далі шліфування проводять за загальноприйнятою методикою, проте шар протакрилу не дозволяє сколюватися периферичним часткам емалі.

Запропонований спосіб є простим та дешевим у виконанні і дозволяє виготовляти шліфи зубів із забезпеченням збереження максимальної цілості їх тканин.

Джерела інформації:

1. Скрипников П.Н. Структурная организация коронки моляров человека по данным толстых шлифов // Вісник проблем біології і медицини. - 1997. - №28. - С.117-120.